

Sammanställning ATF

Svar

Anser Du/Ditt företag att ATF fungerar väl för det syftet det är avsett för, det vill säga att på ett effektivt och rättsäkert sätt avgöra klara fall av missbruk?

Ja

ATF är en i grunden väl fungerande alternativ tvistlösningsmetod, anpassad för svenska förhållanden. ATF, liksom fleratlet liknande system i världen, fungerar dock mindre bra beträffande exempelvis typosquatting (det som i Sverige kommit att kallas "fulregistreringar") och liknande situationer, där ett och samma företag och varumärke kan utsättas för dussintals missbruk årligen och där registranten inte synes vara den som de facto framgår av Whois. Dessa tvister har även det gemensamma draget att registranten sällan går i svaromål. Nuvarande ATF är inte skapat för denna situation, och för de drabbade framstår därför ATF varken som särskilt snabbt eller billigt om varumärkesinnehavaren / firmainnehavaren måste köra en stor mängd tvister årligen till stor sammanlagd kostnad.

Ja, men har bara använt mig av det i två "solklara" fall.

Ja

Nej

Registrars.se's erfarenheter säger att processen fungerar tillfredsställande för den typ av ärenden som den är framtagen att fungera för.

Tilldelningen av vilken tvistlösare man får sker dock på ett sätt som framstår som lekmanmässigt.

N/A

Name Navigation anser att alternativa tvistlösningsförfarandet (ATF) fungerar dåligt. Registrerings-villkoren tolkas olika av tvistlösarna och alla tvistlösarna är inte oberoende, t.ex. så var Bengt Eliasson ombud i ATF nr 247 och sedan tvistlösare(ordförande) i ATF nr 327 – då Name Navigation var svarande i båda ATF ärendena. Det har även hänt att

tvistlösare hjälpt sökande i ATF ärenden om hur de ska komplettera sin ATF ansökan.

Patent- och registreringsverket (PRV) anser, bl.a. utifrån egen erfarenhet av ATF, att förfarandet fungerar väl för sitt syfte, dvs. att på ett effektivt och rättsäkert sätt avgöra klara fall av missbruk.

Innan det går att avgöra om dagens ATF fungerar väl så måste man då definiera vad som menas med inte bara klara fall av missbruk utan missbruk.

Ur vems perspektiv definierar man vad missbruk är? Har alla i vårt samhälle samma uppfattning om var missbruk är?

Är det missbruk att registrera felstavningar? Är alla felstavningar i så fall missbruk eller finns det undantag?

Är det missbruk att bevaka nyregistrerade firmor hos Bolagsverket för att snabbt registrera motsvarande domännamn och därefter sälja till det nybildade bolaget? Gör det skillnad om man innan domännamnet säljs också har gjort ett skal till websida som man säljer tillsammans med domännamnet?

Är det missbruk att registrera stora mängder i syfte att sälja dem vidare? Är alla vidareförsäljningar i så fall missbruk eller var går gränsen?

Skall man ta hänsyn till användningen som rekvisit 2 antyder så får begreppet missbruk en annan mening än om man enbart tittar på domännamnet. Är det användningen av ett domännamn som skall bedömas eller är det själva domännamnet?

Av vilken anledning skall en ATF enbart ta hänsyn till klara missbruk? Andra typer av missbruk är då hänvisade till domstol och där har vi hittills inte sett några fall. Detta kan tolkas som att domännamnstvister idag till stor del löses utanför ATF och domstolar. Vår!s uppfattning är att ett domännamn i sig mycket sällan kan missbrukas. Det är i kombination med användning som missbruk kan uppstå.

Skall en ATF ta hänsyn till användning i kombination med domännamn eller enbart domännamn?

Fall där enbart användning av domännamn är lagvidrigt måste redan idag täckas in av traditionella tvistelösningssystem och beivras som sådana.

Såsom systemet är uppbyggt krävs att en sökande är innehavare av ett domännamn samt att denne anser sig ha bättre rätt till ett visst domännamn. Tvistlösningsförfarandet omhändertar därmed endast en mindre del av de klara fall av missbruk som finns. Vilseledande domännamn eller att domännamn används i strid med lagen omhändertas inte av dagens tvistlösningsförfarande. Det finns således ett stort område där allmänheten saknar möjlighet att påkalla rättelse.

Ja

N/A

Vi anser att ATF fungerar väl för att avgöra klara fall av missbruk

Anser Du/Ditt företag att de frågor (tvister) som idag kan prövas inom ramen för ATF är tillräckliga eller bör fler typer av frågor kunna prövas? Om du anser att fler typer av frågor bör kunna prövas, vilka typer av frågor är det då? Vilka frågor som i dag ligger som grund för en ATF kan man läsa om på <http://www.iis.se/domaner/tvistlosningatf/reglerna-bakom-atf/>.

Ja, jag anser att de frågor som idag kan prövas räcker.

ATF bör inte utökas med fler frågor / tvister, inom ramen för gällande regler.

Ett alternativt tvistlösningsförfarande ska vara snabbt och jämförelsevis billigt. Mer komplicerade tvistefrågor bör lämpligen lösas i domstol.

Dock kan det vara av intresse att följa utvecklingen av olika tvistlösningssystem för Web Abuse, där möjligen en variant av ATF kan spela en roll i framtiden. De system som finns idag, och som växer fram för att lösa just Web Abuse (intrång på hemsidorna, genom sökordsmarknadsföring, etc) är emellertid globala.

Ja

ja, tillräckligt i dagsläget

Frågor om konsekvenser för allmänheten om saker och ting inte görs på rätt sett, i vårt fall har ATF medverkat till att skapa förvirring och besvikelse.

Det finns många tvistefrågor som idag inte täcks av ATF. Dessa frågor är hemlösa och har inte någon naturlig part som kan avgöra dem. Förvisso kan man alltid gå till domstol men det drar sig många för.

Var hamnar tvister angående etik-frågor?

Vi står inför nya tvistetyper iom införande av flerårsbetalningar. Var ska sådan tvister hanteras?

Registrars.se anser att fler typer av tvister skall kunna prövas inom ramen för ATF.

N/A

N/A

PRV anser att även en geografisk beteckning som skyddas genom förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1576/89, bör omfattas av bestämmelsen om avregistrering eller överföring i punkt 6.4 c) i registreringsvillkoren.

På länken som hänvisas till i frågan hittar man inte den tänkta informationen. Vi har därför förutsatt att det som åsyftas är det som återfinns på

<http://www.iis.se/domaner/tvistlosning-atf/reglerna-bakom-atf/>.

På sidan finns länk till Förfaranderegler för ATF (http://www.iis.se/docs/atf_ffregler.pdf).

Dessa innehåller dock enbart instruktioner för hur processen för en ATF går till. De innehåller inga riktlinjer för vad som är tillåtet eller inte. Vad som är tillåtet är nedtecknat i Registreringsvillkoren http://www.iis.se/docs/Registreringsvillkor_sv.pdf.

Registreringsvillkoren som helhet ställer villkoren för en domännamnsregistrering och punkt 6.4 ger grunden för de tre rekvisit som sedan återfinns på

<http://www.iis.se/domaner/tvistlosning-atf/>.

Dagens ATF har tre rekvisit som måste vara uppfyllda för att en Sökande skall ha en chans att vinna tvisten:

- Sökanden måste ha en rättighet (t ex varumärke eller firma) med giltighet i Sverige.
 - Innehavaren av domännamnet ska ha handlat i ond tro när han registrerade eller använde domännamnet
 - Innehavaren ska inte heller ha en rätt eller ett berättigat intresse till domännamnet.
- Rekvisit 1 tar i praktiken enbart sikte på varumärken och firmor. Domännamn är dock mycket mer än varumärken och firmor.

I Rekvisit 2 tar man in bedömningen av användningen av domännamnet. Det kan mycket väl finnas domännamn som används så det kan skada en person/företag men där rekvisit

1 och/eller 3 inte är uppfyllt. Systematiseras det kan man tala om missbruk. Det tar dagens ATF inte hänsyn till.

Eftersom dagens ATF kräver att alla tre rekvisiten måste vara uppfyllda för att Sökanden ska bli lyckosam är det många tvister som inte kommer till en ATF.

Ett exempel på tvister som inte kommer till en ATF är när två olika bolag har näralliggande firmor. Firmor som har godkänts av Bolagsverket. Det kan röra likhet i stavning (Netnod AB / Netnode AB) eller med ett geografiskt tillägg till firmadominanten (XXX i Malmö AB / XXX i Piteå AB). Denna typ av tvister är exempel på när traditionellt sätt att ange firmor är på kollisionskurs med domännamnsvärlden. Det fungerade före Internets entré i våra liv men ställer idag till problem och förorsakar tvister. Tvister som idag inte har någon naturlig hemvist för var de ska lösas och därför antingen lämnas olösta eller görs upp i godo tillsammans med en påse pengar.

Om ATF skall uppfylla lagens intentioner så borde den ta sikte på samtliga tvister som kan uppstå. Det är förvisso svårt eftersom vi inte har kännedom om alla olika typer av tvister som finns och som kan komma i dagen om möjligheten öppnas.

Lagen för nationella toppdomäner på Internet anger att domännamnsadministratören ska "tillhandahålla ett effektivt förfarande för lösning av tvister om tilldelning av domännamn". Av förarbetena (prop. 2004/05:175) framgår bland annat att avregistrering av domännamn kan ske om innehavaren inte lämnar fullständiga uppgifter inte betalar avgift och om registrering uppenbart strider mot svensk lag eller författning. För att domänadministratören ska kunna tillhandahålla ett effektivt och rättssäkert system och för att kunna fullfölja avregistrering i de fall lagstiftaren anger i förarbetena måste tvistlösningsförfarandet ändras. Tvistlösningsförfarandet bör även vara öppet för fall då den sökande inte är innehavare av ett domännamn och de fall då en innehavare inte anser sig ha bättre rätt till visst domännamn men anser att förutsättningarna för en viss registrering brister.

De frågor (tvister) som kan prövas av ATF är tillräckliga.

N/A

Med hänsyn till den summariska form för tvistlösning som det är fråga om, bör omfattningen av ATF vara begränsad till vad den idag omfattar för att rättssäkerhet skall kunna säkerställas

Anser Du/Ditt företag att reglerna för ATF är utformade på ett lättförståeligt och

ändamålsenligt sätt eller bör reglerna förtydligas eller ändras? Om så är fallet, på vilket sätt bör ändringen utformas?

Jag tycker att reglerna bör förtydligas. Ändringen bör bl.a. omfatta

i) ett förtydligande när det gäller ond tro/berättigat intresse.

Det finns ca 10-12 olika situationer som kommer upp till prövning och där praxis kan skilja sig mellan tvistklösarna.

T.ex. gäller det domännamn som har en språklig betydelse men även är någon annans varumärke. Innehavaren av domännamnet känner till varumärket men använder domännamnet i dess språkliga betydelse.

Utfallet av prövningen om ond tro/berättigat intresse föreligger i en sådan situation kan skilja mellan tvistlösarna.

ii) förtydligande om den känneteckensrättighet som sökanden stödjer sig på måste ligga före domännamnsregistreringen eller om den kan ligga efter.

iii) övervägande om en tvistlösare skall kunna göra ett mål till plenum där alla tvistlösare (eller ett visst antal tvistlösare) är med och avgör. Dessa beslut skulle sedan vara prejudicerande. Skulle kunna vara ett sätt att skapa en enhetligare praxis utan att behöva instifta en överprövande nämnd eller liknande.

iv) förtydligande i vilken utsträckning ett välkänt varumärke skall erhålla ett större skydd under ATF än mindre kända varumärken. Dvs. hur mycket enklare det skall vara för innehavare av välkända varumärken att få ett domännamn överfört på sig.

Den enda synpunkt jag har i denna fråga är att reglerna för när en tvist kan avgöras på engelska är otydlig. Detta har jag framfört separat till .SE vid ett par tillfällen.

Ja. Reglerna är mycket bra utformade

ja, lättförståeligt och ändamålsenligt

Jag har inget svar på detta, när jag för föreningen ansökte om ATF så var min bestämda uppfattning att texten kring ATF talade för vår sak, att föreningen hade mer rätt till domänen pappa-barn.se än en privatperson.

Vi förstår att texten kräver grund i det juridiska men anser samtidigt att de bör kunna förklaras enklare och mer lättförståeligt

En FAQ eller lathund som förklarar för en domännamnsinnehavare på vardagssvenska hur ATF fungerar, vilka tvister som kan lösas osv skulle vara önskvärd.

N/A

Name Navigation anser att reglerna bör förtydligas. Ska prioritetsprincipen tillämpas eller inte i första rekvisitet?

Name Navigation anser som Per Carlson, en av tvistlösarna att "Tillämpning av prioritetsprincipen är enligt min uppfattning också en förutsättning för ett fungerande samspel på marknaden mellan det obligationsrättsliga skyddet för domännamn å ena sidan och det offentlighetsrättsliga skyddet för kännetecken å den andra. Liksom i känneteckensrätten och marknadsrätten är prioritetsprincipen ägnad att säkerställa förutsebarhet och därmed rättssäkerhet. För övrigt kan det inte anses vara förenligt med allmänna obligationsrättsliga principer, att låta en kontraktuell rätt, som rätten till ett domännamn, vara beroende av en senare tillkommen materiell rätt till t.ex. ett kännetecken."

En annan fråga som bör klargöras är om den som har registrerat ett domännamn i god tro men senare uppmärksammas om andras rättigheter ska kunna försättas i ond tro.

PRV:s uppfattning är att reglerna för ATF i stort är utformade på ett tydligt sätt. Eventuellt kan förtydligas om rekvisitet "skriftligen ansöka" möjliggör ansökan i elektronisk form.

Av 7 § andra stycket framgår att sökanden ska ge in skriftliga bevis tillsammans med ansökan. I 10 § anges däremot att motparten ska ange skriftliga bevis i sitt svar. Eventuellt bör samma formulering användas i båda bestämmelserna

Reglerna måste skrivas så att de som funderar på en ATF förstår dem. Det måste vara tydligt var man hittar det som gäller, att Registreringsvillkoren är rättesnöret. Om ytterligare regler gäller så måste det finnas tydliga hänvisningar till var man hittar dem. De rekvisit som finns på <http://www.iis.se/domaner/tvistlosning-atf/> återfinns inte med tydlighet i Registreringsvillkoren. Det är förvirrande för den enskilde innehavaren som läser Registreringsvillkoren och inte hittar till .SE webbsite.

Det är också viktigt att det skrivs på ett språk som den vanlige innehavaren förstår och inte på juristsvenska.

Informationen om förfaranderegler för det alternativa tvistlösningsförfarandet är allmänt hållna och anger inte tydligt vilka fall som "tvistlösaren" har möjlighet att ta upp till bedömning.

Reglerna är utformade på ett lättförståeligt och ändamålsenligt sätt.

N/A

Reglerna är utformade på ett lättförståeligt sätt

.SE informerar om ATF på sin webbplats (<http://www.iis.se/domaner/tvistlosningatf/>).

Anser Du/Ditt företag att informationen är tillräckligt tydlig och innehållsrik, eller bör mer omfattande och tydligare information ges? Utveckla gärna.

Tillräckligt tydligt.

Jag ser fram emot en utvecklad databas där såväl tvistlösare som ombud kan söka efter tidigare beslut fördelade på typ av tvist, typ av åberopad rättighet, typ av åberopat berättigat intresse, etc. WIPO har en mycket väl utvecklad sådan databas för UDRP, vilken är allmänt tillgänglig på Wipo Legal Index: <http://www.wipo.int/amc/en/domains/search/>.

Ja. Mycket bra information

Informationen är tillräcklig. Det vore dock praktiskt om besluten fanns inlagda i en sökdataas

Ta gärna in andra personer än advokater som tillsammans kan utforma texten så att inget är oklart.

Återigen, mer lättförståelig förklaring hade varit önskar för att underlätta för gemene man.

Se föregående fråga.

N/A

Informationen på hemsida kan bli tydligare, då Name Navigation uppfattar det som att många har svårt att förstå villkoren för en ATF. Mallarna bör även göras om då de mallar som finns på hemsidan leder till dåliga ansökningar med bristfällig bevisning

PRV anser att informationen om ATF på .SE:s webbplats är tydlig och innehållsrik. Huruvida ytterligare information bör lämnas har PRV svårt att bedöma

Återigen hänvisas till sida som inte handlar om ATF. Vi förutsätter att den URL som avses är <http://www.iis.se/domaner/tvistlosning-atf/>.

Det saknas på sidan helt information om Registreringsvillkorens betydelse.

Idag avgörs enbart klara fall av missbruk. Om en potentiell Sökanden skall kunna bilda sig en uppfattning om huruvida han/hon har en möjlighet så måste det från informationen gå att bilda sig en uppfattning inte bara om vad som är missbruk utan vad som är klara fall av missbruk.

Generellt kan sägas att informationen skall vara utformad för att möta de som kan vilja göra en ATF. Därför måste den utformas för att ge korrekt information både om vad som gäller, var information kan hittas och hur processen ser ut.

Se ovan

Informationen på .SE:s webbplats är tillräckligt tydlig och innehållsrik.

N/A

Informationen på webbplatsen är tillräckligt tydlig

Idag kostar det 10 000 kronor inklusive moms för en ansökan om tvistlösning där beslut fattas av en (1) tvistlösare, väljer man tre (3) tvistlösare är kostnaden 20 000 kronor inklusive moms. Om sökanden vinner ett ATF-ärende får denne tillbaka halva ansökningsavgiften. Vad anser Du/Ditt företag om ansökningsavgiftens storlek? Är dagens nivå lagom för att säkerställa syftet med ATF eller är nivån för hög/låg?

För att underlätta även för mindre företag samt för företag med många ärenden bör avgiften sänkas till 5 000 kronor (ensits) respektive 10 000 kronor (tresits).

Nivån är lagom/tillräcklig för vanliga domäntvister.

Att det finns en viss tröskeeffekt till undvikande av okynnesklagomål är bra, liksom att halva ansökningsavgiften återbetalas vid vinst för sökanden.

Som redogjorts för under fråga 1 ovan, är dock avgiften allt för hög för "fulregistreringsärenden".

Dagens nivå är lagom

Nivå ok

Nivån är för hög om man ansöker i tron att man skall vinna – för vår del borde vi ha fått ett så kallat förhandsbesked så att vi kunde avstå eller få hjälp med formuleringarna. I vårt fall behövde inte ens motparten försvara sitt innehav. Konsekvenser av felaktig otydlig information kan ju leda till en lukrativ verksamhet för .SE vilket jag inte tror är av ett egentligt intresse.

Vi kan se att detta är ett för högt tröskelvärde för privatpersoner samtidigt som det inte är för högt för företag.

.SE skall också vara medvetna om att priset för en ATF sätter priset på andrahandsmarknaden.

N/A

Dagens nivå är förmodligen för låg utifrån tvistlösarnas perspektiv. Den ersättningen de får räcker förmodligen inte för de timmar de borde lägga ner på att avgöra och skriva beslutet.

Utifrån ett ansökningsperspektiv är det rimligt. Ifall avgiften skulle sänkas så skulle antalet chansartade ansökningar om tvistlösning nog öka. ATF:er där man mer eller mindre chansar att få rätt eftersom kostnaden understiger värdet i den möjliga vinsten.

ATF syftar till att snabbt och enkelt få bort domännamn som registrerats trots vetskap om annans bättre rätt. För att den förfördelade parten ska få effektiv tillgång till tvistlösningsförfarandet krävs att avgiften kan hållas på en så låg nivå att den inte blir prohibitiv. Utifrån dessa hänsyn kan de nuvarande avgiftsalternativen anses rimliga. PRV avstår från någon åsikt om var smärtgränsen ligger

Med de nivåer som råder finns det inga möjligheter för privatpersoner att söka om ATF.

Till de kostnader som .SE tar så tillkommer dessutom kostnader för att skriva ansökan och det behövs idag hjälp av jurist för att göra. Och jurister har en relativt hög timtaxa.

Det blir orimligt för privatpersoner.

Även för mindre, kanske nystartade, företag är kostnaden hög och gör att de avhåller sig från att initiera en ATF. De löser sitt behov av domäner på annat sätt. Om inget annat alternativ finns så går de till en annan toppdomän.

Vi har kunder som skulle vilja göra en ATF, men kostnaden är för hög för att det ska vara möjligt för dem.

Vi skall också komma ihåg att vi i Sverige generellt inte använder oss av civilrättsliga

processer, jämfört med tex USA. Meningen är dessutom att ATF och motsvarande skall vara förenklade tvistlösningsförfaranden, som skall göra det enkelt för alla inblandade. Att höja pris, eller på andra sätt försvåra processen kommer ha motsatt effekt mot ATF ursprungliga målsättning.

Vi har dessutom inte förstått av vilken anledning 50% av avgiften betalas tillbaka om Sökanden vinner tvisten. Är kostnaden för tvistelösningen olika beroende på om Sökande vinner eller förlorar? Det kanske finns en mycket bra anledning, men den framgår inte och skulle behöva förklaras.

Avgiftens storlek som sådan kan anses som rimlig för de fall det rör sig om företag av någon storlek. För mindre företag och privatpersoner kan avgiftens storlek utgöra ett hinder för att ansöka om tvistlösning.

Ansökningsavgiftens storlek är rimlig. Huruvida den är på en lagom nivå för att säkerställa syftet med ATF anser vi oss inte kunna besvara.

Datainspektionen vill framföra att det är viktigt att förhindra att enskilda utsätts för kränkningar. I en liknande situation bör enligt Datainspektionens mening, den enskilde kunna få upprättelse utan att det kostar denne något. Datainspektionen anser därför att det är angeläget att .SE ser över sina regler för avgifter, vilket föreslås i PTS-rapport, rapport PTS-ER-2009:17.

Nivån på avgiften är lämplig. Avgiften bör inte vara högre för att säkerställa att även mindre aktörer skall ha möjlighet att få sin sak prövad. En lägre avgift riskerar att medföra "okynnesmål".

PTS föreslog i sin rapport som kom i mars i år (PTS-ER-2009:17) att den som förlorar ett tvistlösningsförfarande ska stå för alla kostnader (samtliga avgifter) precis som en tappande part normalt får göra i en rättstvist. Vem anser Du/Ditt företag är den som ska bära hela kostnaden för ansökningsavgiften, den som ansöker eller den som förlorar ett ärende? Tror Du/Ditt företag att en innehavare (motpart) i större utsträckning skulle medge en ansökan om ATF om det fanns en risk för innehavaren att få bära kostnaden för ansökningsavgiften? Kommentera gärna.

Detta tycker jag inte är någon bra idé, främst med tanke på att det blir svårt att driva in pengarna från den som förlorar,

särskilt om det är innehavaren som förlorar. Jag tror också att detta skulle försämra möjligheterna för privatpersoner och mindre bolag som använder ett domännamn på ett legitimt sätt att förvara sig. Systemet gynnar till viss del redan idag större bolag med kända varumärken.

Det är en i och för sig, från sökandens synvinkel, vällovlig och intressant idé att tappande motpart ska stå för kostnaderna.

Praktiskt sett är detta dock ingenting att rekommendera, av främst två skäl:

1. För ärenden med en enskild domänpirat som motpart blir regeln i praktiken verkningslös eftersom avgiften inte kommer att kunna utverkas från registranten.
2. Det finns absolut en risk att registranten/motparten i större utsträckning skulle medge överföring om denne riskerade att annars få bära kostnaderna. Det bör särskilt poängteras att detta kan leda till att tveksamma rättighetskrav på en domän räcker för att sökanden ska lyckas få ett domännamn överfört eller avfört. Balansen mellan sökande och registrant rubbas och rättssäkerheten försämras.

Jag tycker att systemet idag är bra. Det kan ju i många fall vara svårt att kräva in kostnaderna från motparten i alla fall.

Kostnaden bör bäras av förloraren, i enlighet med fördelning av rättegångskostnader för tvist i allmän domstol. Detta skulle även kunna underlätta uppgörelser mellan parterna utan att behöva vända sig till IIS.

Jag anser att motparten borde få försvara sin rättighet genom att själv få betala för att försvara sitt domännamn. Det skall kosta att ansöka men även kosta att försvara sin domän.

Förfarandet sett till "normal" juridisk standard borde vara att förlorande part betalar men eftersom det inte finns tillräckligt tydlighet i denna typ av frågor anser inte Registrars att detta är genomförbart idag.

Det finns ännu inte någon klar och tydlig lagstiftning (eller motsvarande) vad som gäller eller inte och därmed är det inte en bra idé att anamma det som gäller i andra rättstvister. I varje fall inte idag, i framtiden kanske det kan vara möjligt.

Ett dylikt regelverk kan också leda till att man uppmanar illvilliga personer att söka ATF för att andra ska få betala.

N/A

Först måste själva ATF förfarandet vara rättssäkert innan ovanstående fråga kan diskuteras. Men det är komplicerat, ska en domänregistrering kunna leda till andra kostnader än bara årsavgiften? Detta kan även drabba många individer på ett felaktigt sätt, som registrerar ett domännamn utan att veta vad det kan få för konsekvenser, t.ex. ungdomar som kan åka på en skuld. Hur ska även avgiften tas från bolag utanför EU?

PRV anser i princip det vara rimligt att den förlorande parten ska stå för alla kostnader (samtliga avgifter). PRV bedömer sannolikheten större att innehavaren (motparten) i större utsträckning skulle medge en ansökan om ATF om det finns en risk för innehavaren att får bära kostnaden om ansökan inte medges och innehavaren förlorar tvisten

Vi har ingen uppfattning om vem som bör begära kostnaden. Dock så anser vi att om man ska lägga kostnaden på förlorande part så ska det inte finnas två kostnadsalternativ beroende på antalet tvistelösare, och där förlorande part inte är den som väljer alternativ.

PTS anger i den nämnda rapporten att den som agerat i ond tro i större utsträckning bör stå kostnaden vid en tvistlösning. En sådan ordning framstår som rimlig. Motsatsvis framstår det som stötande att en sökande som får ett positivt utslag ska behöva betala även om motparten har handlat i ond tro.

Vi anser att den som förlorar ett tvistlösningsförfarande ska bära hela kostnaden för ansökningsavgiften, vilket vi tror skulle leda till att innehavare (motparter) i större utsträckning skulle medge ansökningar om ATF.

Se fråga 5.

En lösning som medför att en förlorande part skall ersätta kostnaderna är olämplig. Då kostnaden för att låta registrera ett domännamn oftast är mycket låg, är risken för att parterna har olika styrkeförhållande sinsemellan påfallande hög vad gäller just rättigheter till domännamn. I stort sett alla privatpersoner och mindre företag har ekonomisk och praktisk möjlighet att registrera ett domännamn. Om en starkare part önskar få ett domännamn överfört till sig, skulle enbart risken att få betala kostnaderna vid ett tvistlösningsförfarande medföra att risken är stor att en svag part tvingas medge en sådan begäran. Därmed tillgodoses inte rättssäkerheten. Har privatpersonen/det mindre företaget rätteligen registrerat domänen, bör parterna,

som idag, lösa detta genom en affärsmässig överenskommelse på samma sätt som vid försäljning av andra tillgångar. En starkare part kan med det befintliga systemet inte genom hot om rättsligt förfarande tvinga en part att överföra en domän om skäl för överföring saknas enligt de regler som gäller idag. Om skäl för överföring finns, är kostnaden begränsad varför ett sådant förfarande är genomförbart även för ekonomiskt svagare parter

Inom vissa andra toppdomäner har man även infört ett annat förfarande än en ATF, med en lägre kostnad och där endast en snabb och summarisk bedömning görs, till exempel avseende registreringar som uppenbart snyltar på annans välkända varumärke. Ett sådant förfarande skulle fortfarande mynna ut i ett bindande beslut, men med möjlighet till överklagande till nuvarande ATF. Anser Du/Ditt företag att ett sådant förfarande skulle fylla en funktion? Vad anser Du/Ditt företag i så fall är en rimlig kostnad för ett summariskt förfarande?

Jag tycker att det är bättre att sänka avgiften för nuvarande förfarande

Återkommer här till mitt svar på fråga 1, och konstaterar att det finns ett uppenbart behov av ett i fråga 7 omnämnt snabbare förfarande. Det är dock viktigt att även en summarisk process tar vederbörlig hänsyn till svaranden / registranten, exempelvis genom att även om denne inte går i svaromål samma granskning av sökandens argument och (särskilt) bevisning måste ske som vid en full ATF.

Det finns i dagsläget flera summariska förfaranden att hämta inspiration och idéer från, såväl under vissa ccTLD:er som på det internationella planet. ICANNs URS (Uniform Rapid Suspension system) är en variant, där remediet är begränsat till en suspending / blockering av det omtvistade domännamnet under resterande registreringsstid. WIPOs Fast Track UDRP är ett annat system, främst avsett för de ärenden där inget svaromål inkommer. Beslut ska tas inom 2 - 3 dagar och till en kostnad av ca 50% av normal avgift (d v s ca 750 USD).

Ett summariskt tvistlösningsförfarande skulle främst fylla funktionen att snabbare och billigare avgöra tvister där motparten / registranten inte går i svaromål. Typiska sådana tvister kan vara olika former av fulregistreringar, domännamn som uppenbarligen söker snylta på / otillbörligen tillägna sig personliga uppgifter genom BANK-domäner, etc. En rimlig tid för beslut kan vara max 5 dagar, och till en kostnad om 2000 - 2500 SEK (URS är föreslaget kosta 300 USD).

En rimlig kostnad skulle vara mellan 5 000 – 10 000

Nej, nuvarande förfarande är tillräckligt snabbt och "prisvärt".

2000 för summarisk bedömning som ett slags förhandsbesked.

Det påminner om det NDR/NÖD förfarande som man slopade 2003. Det förfarande förkastade man och innan man går tillbaka borde man ta fram det underlag som ledde fram till att man då tog beslut om att skippa det förfarandet.

Registrars.se föreslår att man tittar på argumentationen som ledde till att man slopade NDR/NÖD och värderar om de argumenten fortfarande är gångbara eller om dagens situation innebär att man ska återuppta det arbetsmönstret.

"..." Det som sägs i punkt 7 är dock värt att gå vidare med tycker jag. Förutom snyltning är säkerhetsaspekten viktig

Vem ska bestämma vad som är ett uppenbart fall eller inte? Stor risk att det blir fel någon gång

PRV ser positivt på förslaget att införa ett mer summariskt förfarande än en ATF, t.ex. avseende registreringar som uppenbart snyltar på annans välkända varumärke

Vår grundinställning är, som redan sagts ovan, att ett registry skall koncentrera sig på det som är ett registrys grunduppgift. Och till det hör inte att lösa tvister. Därmed så bör ett registry avhålla sig från att gå in i några som helst bedömande uppgifter gällande ett domännamn. Om Registriet gör "fel" bedömning kan det få mycket negativa konsekvenser för registriet.

Vi kan göra en jämförelse med PTS nyligen tillbakadragna yttrande om "bank". PTS var tvungna att dra tillbaka yttrandet bland annat pga bristande konsekvensanalys. Ett registry som gör motsvarande felaktiga bedömning kommer ha mycket svårt att ta sig ur den situationen med sin trovärdighet i behåll.

Om ett motsvarande förfarande med snabb, summarisk bedömning skall införas i Sverige så bör det hanteras av en instans utanför .SE. Eventuellt kan även ATF flyttas till denna instans. I tidigare diskussioner om hur domännamnstvister skall lösas har det funderat på om Stockholms Handelskammare skulle kunna ta rollen som tvistelösare. De har, om vi är rätt underrättade, avböjt. Tanken att flytta all tvistelösning gällande domännamn utanför .SE är dock en tanke som vi tror ska diskuteras igen. Det kan göras utan att lagens påbud åsidosätts.

En summarisk process skulle kunna medföra en mer effektiv hantering av "felregistreringar" Eftersom det är ett summariskt förfarande bör avgiften ligga på en betydligt lägre nivå än vid en ordinarie prövning. I detta bör även vägas in att den sökande parten kanske behöver gå vidare och kan då behöva betala även för den ordinarie processen. Avgiften bör vara rimlig i förhållande till stiftelsens kostnader men inte sättas så högt att den utgör hinder för den som önskar ansöka om rättelse.

Ett summariskt förfarande skulle fylla en funktion och en rimlig kostnad för ett sådant förfarande skulle vara 3000-5000 kr.

N/A

Ja, ett tvåinstansförfarande är lämpligt. I de fall där det är fråga om ett uppenbart snyltande kan saken därmed lösas på ett snabbare sätt, och risken för överklagande av förlorande part är i praktiken liten. I de fall där tvistefrågan inte är lika uppenbar, medför en tvåinstansförfarande en ökad rättssäkerhet för parterna. En rimlig kostnad vore runt 50 % av nuvarande avgifter.

***.SE skulle kunna införa frivillig medling som ett alternativ och komplement till ATF.
En medlare kommer exempelvis att kunna förklara reglerna ingående så att parten/parterna kan bedöma chanserna och riskerna med att gå vidare till ATF innan han eller hon ansöker. Medlaren fattar inte beslut i ärendet men kan ge balanserade råd. Anser ni att .SE ska införa en frivillig medling? Vad anser Du/ditt företag i så fall är en rimlig kostnad för medlingen?***

Bättre att sänka avgiften för dagens ATF-förfarande. Lämplig avgift för medling annars 3-5 000 kronor.

Medling har visat sig vara ett väl fungerande verktyg i Storbritannien och vissa andra länder, kanske främst för att medling i immaterialrättsliga tvister är ett i allmänhet mer känt och brukat sätt att lösa utomrättsliga tvister på.

Jag förordar en försöksverksamhet med medling under .SE / ATF. Kostnaden för denna bör vara låg, exempelvis 1500 - 2000 SEK. Eftersom medlingen är frivillig kan lämpligen undersökas möjligheten att dela kostnaden mellan sökande och svarande. Medlingsförfarandet kan antingen ske över e-mail eller via telefonkonferens.

Viss utbildning för tvistlösare som ska medla behövs dock. Det är viktigt att inse att medlarens roll är annorlunda än tvistlösaren, i det att en medlare inte ska påpeka eller avgöra vad som är rätt eller fel i ett ärende, utan genom samtal förmedla parterna att själva hitta en lösning på tvisten.

Vidare bör den som medlat i en domäntvist inte sedan även utses till tvistlösare i samma konflikt om ärendet går vidare till ATF.

10 000 kr – men detta kanske är överflödigt om ett summariskt förfarande enligt ovan finns att tillgå.

Nej, ser inget behov härav i dagsläget

Ett utmärkt förslag som skulle spara tid och pengar och minimera besvikelser som vår till exempel.

Det finns goda erfarenheter från marknaden. Dock bör en medling vara fristående från .SE och hanteras av part utanför .SE.

Kostnaden måste vara låg, lägre än för en ATF samt om en snabbvariant enligt punkt 7 införs skall kostnaden vara lägre än snabbvarianten också. Kanske motsvarande självkostnaden för en jurist hos .SE per timme.

Jag är tveksam till värdet av medling utan tycker, som anges ovan, att stiftelsen i stället bör utreda den möjlighet som anges i fråga 7. De som registrerar felstavningarna är väl medvetna om vad de gör och man vinner knappast något med ett erbjudande om frivillig medling.

Name Navigation anser inte att .SE ska börja medla eller ägna sig åt någon slags form av rådgivning. Problemet som beskrivs ovan ska åtgärdas genom att förbättra informationen på hemsidan samt ha tydligare regler kring vilka kriterier som gäller. Räcker inte detta finns det gott om externa rådgivare såsom jurister.

Mot bakgrund av att ATF är tänkt som instrument för snabb tvistlösning i klara fall, befarar PRV att en ovillkorlig rätt till medling skulle leda till förseningar och kostnadsökningar som i allmänhet inte är sakligt motiverade. Det borde vara tillräckligt att tydlig och utförlig information om vad som gäller bifogas ATF-ansökan då denna skickas till innehavaren av registreringen. En begäran från denne om särskild medling bör ske bara under förutsättning att sökanden har medgett det. PRV gör bedömningen att ett domännamn bör kunna avregistreras i ett ATF för att efter en tid kunna registreras på nytt.

Nej, .SE ska avhålla sig från att ta på sig något annat än rena registryuppgifter

Om parterna får tydlig och fullständig information via hemsidan, tex genom löpande uppdaterad information om praxis avseende både avslagsbeslut och övriga beslut, skulle detta tillsammans med en summarisk process kunna utgöra tillräcklig vägledning för parterna.

Vi anser inte att .SE ska införa frivillig medling. Anledningen till detta är att ATF redan är ett förenklat förfarande och fyller sin funktion väl samt att det finns en risk att ytterligare ett förfarande endast skulle leda till att överskådligheten förloras, och detta särskilt om även ett summariskt förfarande skulle införas.

N/A

Nej, frivillig medling är inget lämpligt alternativ. Reglerna som finns är enkla och tydliga, och ett förtydligande av dessa är obehövt. Ett medlingsförfarande skulle ge parterna möjlighet att dra ut på processen. Ansökan om ATF föregås enligt vår erfarenhet uteslutande av att en part först försöker nå en överenskommelse – om detta inte lyckas går part vidare till ATF. Ett medlingsförfarande därutöver är ineffektivt och onödigt.

När en part yrkar på att domännamnet ska avregistreras släpps domännamnet efter en tid fritt för nyregistrering igen. Om domännamnet i stället alltid skulle överföras till sökanden i ATF står det denne fritt att bestämma om domännamnet ska avregistreras eller förnyas. Anser Du/Ditt företag att alternativet att en part kan yrka på avregistrering av ett domännamn efter ATF bör slopas för att förhindra att domännamnet efter en tid släpps fritt för nyregistrering?

Nej.

Nej.

Även om avregistreringsyrkandet sällan, av naturliga orsaker, används bör denna möjlighet kvarstå. Det finns exempelvis tvister beträffande domännamn som innehåller såväl klagandens/sökandens varumärke, som tredje parts varumärke. I dessa fall, där sökanden inte har tillstånd från tredje part, är det naturligt att domännamnet avregistreras i stället för att överföras till sökanden (som då i praktiken själv gör sig skyldig till intrång).

Möjligen kan man se över och förlänga den tid som ett sålunda avregistrerat domännamn är spärrat.

Nej

Nej. Av- och nyregistrering bör vara möjligt, då nya omständigheter kan leda till annan bedömning

Frågan om domänens framtid måste bestämmas av ägaren.

Nej, tvisteförfarande ska vara för att skydda sitt namn, då är det inte rimligt att det avregistreras efter en tvistelösning.

Denna situation har jag egen erfarenhet av att man missar (inte jag men vår organisation) och det som föreslås i denna punkt är åt rätt håll.

Upp till parten att bestämma. Handlar om att de som ansöker förstår vad skillnaden är mellan dessa två. Inga större förändringar sker dock om detta slopas.

PRV är av uppfattningen att det finns fördelar med att ett domännamn kan spärras för nyregistrering för en viss tid för efter att ett ATF är avslutat. PRV har dock inte någon uppfattning i fråga om hur lång en sådan spärrtid ska vara.

Löser man Sökandens problem om domännamnet avregistreras för att därför kunna nyregistreras efter en tid?

Av vilken anledning genomgår Sökanden en ATF om Sökanden riskerar att stå inför samma problem en tid senare?

Vi ser inte att det löser något problem om domännamnet efter en tvist kan nyregistreras igen

I de fall beslutet utfaller till den sökandes fördel bör den sökande ges möjlighet att välja om denna önskar överta domännamnet eller om detta ska avregistreras utan att släppas fritt efter en tid. Den sökande ska inte behöva betala ytterligare en registreringsavgift om domännamnet inte fyller en funktion för den sökandes verksamhet eller behov. Vidare bör den sökande kunna utgå från att denne inte åter ska behöva ansökan om tvistlösning för att en nyregistrering skett av domännamnet i fråga. En eventuell nyregistrering av domännamn som varit föremål för tvistlösning bör omgärdas av särskild prövning.

Ja, alternativet att en part kan yrka på avregistrering av ett domännamn efter ATF bör slopas

för att förhindra att domännamnet efter en tid släpps fritt för nyregistrering.

N/A

I praktiken är det sannolikt ovanligt att en part yrkar på avregistrering, men vi ser inget hinder att möjligheten att så göra skall finnas kvar. Om part väljer att riskera att annan part registrerar den domän man har tvistat om, må det stå den parten fritt.

Anser Du/Ditt företag att .SE bör införa möjligheten för en part att vid ansökan om ATF begära att det omtvistade domännamnet ska spärras för nyregistrering, vilket skulle innebära att domännamnet läggs till en spärrlista för viss tid? Om så, hur länge ska en sådan spärr gälla?

Nej

Jämför svaret på fråga 9. Vid yrkande om avregistrering kan domännamnet spärras för längre tid än idag. Förslagsvis 12 månader från beslut.

Ingen åsikt

Nej. Av- och nyregistrering bör vara möjligt, då nya omständigheter kan leda till annan bedömning

Borde läggas i karantän på 6 månader

Nej, tvisteförfarande ska vara för att skydda sitt namn, då är det inte rimligt att det läggs på en spärrlista efter en tvistelösning.

En bra tanke, men den ska ju inte vara kopplad till ATF utan snarare till det förfarande som anges i fråga nr 7. Den som tvistar om bättre rätt vill väl som regel inte spärra namnet utan använda det. Jfr med NIX Telefon som har en treårig spärrtid. I slutet av spärrtiden får innehavaren av telefon-numret en ny fråga om han eller hon vill att spärren ska vara kvar eller upphöra. Vidtar man då inte en aktiv spärråtgärd upphör blockeringen.

Nej, IIS ska inte spärra domän genom önskemål från andra. Vinner parten namnet blir det spärrat genom att

parten har den i sin ägo.

PRV har inte några förslag till förändring av ATF

Nej, det finns risk för missbruk. Beroende på kostnaden och regler för en ATF så kan det sättas i system av Sökanden för att eventuellt därmed också hindra konkurrenter. Om ett domännamn inte ska kunna registreras för annat än viss part så får den parten registrera domänen.

Det finns också en risk för att spärrlistorna då sväller och med tiden blir ohanterligt stora. Det kan dessutom finnas domännamn som mycket väl skulle kunna registreras för någon part efter en tid. Vem skall då avgöra vilka domännamn det rör sig om, vilka grunder som gäller, när tid är att släppa dem, etc? Det behövs i så fall ett regelverk för hur släppa domäner från spärrlistan.

Vi ska undvika att införa något som enbart leder till snåriga regler och utökar svårigheterna att veta vad som går att registrera av vem och varför.

Om dagens spärrlistor skall utökas så skall det göras i särskild ordning, i samarbete med de parter som så anser och efter att Local Internet Community har fått säga sin mening genom ett remissförfarande.

I det numera så omdiskuterade bank-fallet så skulle bankerna kanske, med stöd av det firmaskydd som "bank" har kunna få, producera en lista med domännamn som skall vara spärrade för andra än dem själva. Inför man en sådan ordning så skall man vara medveten om att det finns andra skyddsvärda ord, tex vissa yrkestitlar, där samma krav kan tänkas komma. Innan man inför en utökad spärrlista så bör man göra en utredning om vilka ord som har skyddsvärde och vilka mängder det rör sig om. Den utredningen bör också beröra hur ett dylikt beslut i Sverige kan påverka internationellt.

Se ovan

Ja, vi anser att .SE bör införa möjligheten för en part att vid ansökan om ATF begära att det omtvistade domännamnet skall spärras för nyregistrering, och att en sådan spärr skall gälla under 24 månader +- 6 månader.

N/A

Nej. Om part anser sig ha bättre rätt till en domän, och får rätt genom ett tvisteförfarande, att låta överföra domänen till sig. Att spärra tillgången till en viss domän för samtliga på begäran av en enskild part är inte rimligt eller lämpligt. Inom varumärkesrätten finns 5-årsregeln, som medför att en part är skyldig att nyttja ett registrerat varumärke för varor /tjänster inom fem år från registrering, just för att en part inte skall kunna hindra andra att legitimt använda ett visst varumärke. Denna princip är lämplig även vad avser nyttjande av domännamn, dvs att få rätt att spärra en domän utan att någon annan får nyttja den är inte lämpligt. Detta är också en rättssäkerhetsfråga – en tredje part kan ju ha fullt legitima skäl att låta registrera en sådan spärrad domän. En sådan part saknar i så fall möjlighet, i dagens system i vart fall, att låta häva den aktuella spärren.

Avslutningsvis, är det någon del av ATF som Du/Ditt företag anser bör förändras i anledning av detta, eller i övrigt? Kommentera gärna.

Nej

Inte utöver vad som kommenterats och föreslagits under respektive svar ovan.

Nej

Nej

Har nog givit svaret i min text

Dagens ATF är begränsad till vissa frågor och innefattar inte alla frågeställningar som kan uppstå i dagens domännamnsjuridik.
Alla typer av tvister som kan uppstå måste ha ett fungerande tvistelösningsningssystem.
Bredare stöd.

N/A

Det bör upprättas tydliga regler för tvistlösare för att stävja jäv. Även tydligare regler kring själva ATF ansökan.
Exempelvis så ska ATF ärenden avgöras utifrån den ansökan/svar som skickats in, inte tvistlösares egna bedömning av ärendet, då det är sökande som ska visa att förutsättningarna för bifall till ansökan finns. Trots det har det funnits

ärenden där sökande inte inkommit med bevis (eller argumentation) på berättigat intresse eller ond tro, utan enbart konstaterande det. Då har tvistlösarna tagit med egna värderingar för att besluta i ärendet.

N/A

Vi är medvetna om att Toppdomänslagen kräver att .SE skall ha en ATF. Vi skulle dock vilja att det görs en omvärdering av Toppdomänslagen på den punkten och att det utreds om inte den uppgiften skall fråntas .SE och läggas på de instanser i samhället som sedan länge är specialiserade på att avgöra tvister.

Dagens ATF tar inte hänsyn till alla typer tvister som uppstår. Andra typer avgörs på annat sätt. De skulle kunna avgöras i domstol men än så länge har ingen tvist avgjorts i domstol.

Det finns också en relativt livlig andrahandsmarknad med domäner. En del av denna rör domäner som skulle kunna avgöras genom en ATF. Men parterna väljer att göra upp i godo istället och med ett pris som är relaterat till kostnaden för en ATF. Det blir en uppgörelse som båda parter tjänar på, både rent ekonomiskt och vad gäller arbetsinsats. Den fråga som bör ställas är om .SE genom hur ATF är utformad uppmuntrar till denna andrahandsmarknad? Vad har det för betydelse att .SE styr priset? Är bra eller dåligt? Är det förenligt med .SE's roll som förvaltare av en nationell resurs att styra priset? Likaså bör man inför en förändring av ATF också studera vilka konsekvenser det får för andrahandsmarknaden? På vilket sett den kan komma att utvecklas och om det är positivt eller negativt för samhället.

Se ovan

Inga kommentarer

N/A

Vi har inga ytterligare kommentarer

Jag anser att alternativa tvistlösningsförfarandet har låg rättssäkerhet!

Och då är min fråga given, varför .SE inte behöver följa annan svensk lagstiftning.

Trots att jag äger varumärket classicatg, hos PRV registrerat i 3 klasser och jag skickade en kopia på detta till er tvistlösar, så framtogs jag ändå domännamnet classicatg.se

PRV ger den part som äger varumärket rätten till domännamnet, i detta fall till mig!

Jag anser att ATG inte har rätt till domänen classicatg.se, det först och främst eftersom jag äger detta varumärke och sedan för att det finns minst 100 andra aktörer som har ATG i sina figurvarumärken.

ATG äger endast atg.se på domänmarknaden, alla andra domäner med enbart atg, är upptagana av andra företag.

Jag äger com, net, nu och eu adresserna för classicatg och enligt PRV så skall den som äger varumärket även ha rätt till domännamnet.

Eftersom ATG genom sitt ombud Bird & Bird kunde ta classicatg.se från mig, trots att jag kunde bevisa att jag är ägare av varumärket, så blir tvistlösningsförfarandet inte juridiskt trovärdigt. ATG jobbar med en subdomän och den värderas högre än vad ett varumärke gör är konstigt. Men jag tog inte risken att gå till Tingsrätten, trots att de jurister som jag frtågade var säkra på att jag skulle vinna i detta ärende.

classicatg.se innehåller förutom atg följande varumärken i sin webbadress, så nog är det märkligt att just ATG kan få det av Er!

CLASS

CLASSI

CLASSIC

ICA

ASSI

CAT

SICA

TG

LAS

LASSI

SSI

M.FL

Konkret förslag är att ni följer de regler som gäller hos PRV!

Jag tycker att Ni har skött de ärenden jag känner till absolut exemplariskt.

Allt har varit rättssäkert, tydligt och professionellt.

We think it's important for the SE registry to look at the report of the IRT in respect to the new gTLDs and to the proposal for expedited UDRP processes being put forward by WIPO and CAC for UDRPs.

We also suggest that :

- 1) It would be good to have an expedited procedure when the registrant does not reply;
- 2) A Gone Away process would be supported by us and
- 3) A Phishing /counterfeiting Lock would be great which Nominet the .UK registry has process

Jag föreslår att IIS överväger att göra en översyn av villkoren. Jag tror att en sådan översyn skulle göras på ett mycket bra sätt av en mindre grupp inom tvistlösarkretsen. Klarare regler överväger enligt min mening klart intresset av en slags likformighet med andra regelverk, såsom UDRP.